ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 15.05.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

175

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 10. marca 1988 bol v Ríme prijatý Dohovor o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby. V mene Československej socialistickej republiky bol dohovor podpísaný 9. marca 1989. Slovenská republika sa stala signatárskym štátom dohovoru na základe sukcesie do podpisu 1. januára 1993. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 1106 z 26. októbra 2000 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 26. novembra 2000. Ratifikačná listina bola uložená u depozitára dohovoru, generálneho tajomníka Medzinárodnej námornej organizácie, 8. decembra 2000. Dohovor nadobudol platnosť 1. marca 1992 na základe článku 18 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 8. marca 2001 na základe článku 18 ods. 2.

DOHOVOR o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru,

majúc na mysli účel a princípy Charty Organizácie Spojených národov týkajúcej sa zachovania medzinárodného mieru a bezpečnosti a podpory priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi,

uznávajúc najmä právo každého na život, slobodu a osobnú bezpečnosť tak, ako je toto právo dané Všeobecnou deklaráciou ľudských práv a Medzinárodným paktom o občianskych a politických právach,

súc znepokojené celosvetovým zvyšovaním teroristických činov vo všetkých jeho formách, ktoré ohrozujú alebo ukončujú nevinné ľudské životy a ohrozujú základné slobody a vážne ponižujú ľudskú dôstojnosť,

berúc do úvahy skutočnosť, že protiprávne činy proti bezpečnosti námornej plavby ohrozujú bezpečnosť osôb a majetku, vážne narúšajú prevádzku námorných služieb a ťažkým spôsobom narúšajú dôveru národov sveta k bezpečnosti námornej plavby,

berúc do úvahy, že výskyt takých činov hlboko znepokojuje celé medzinárodné spoločenstvo,

súc presvedčené o naliehavej potrebe rozvoja medzinárodnej spolupráce medzi štátmi pri vypracúvaní a prijímaní účinných a praktických opatrení zameraných na prevenciu všetkých protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby, ako aj na stíhanie a potrestanie ich páchateľov,

pripomínajúc si rezolúciu č. 40/61 Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov z 9. decembra 1985, ktorá okrem iného „nalieha na všetky štáty, aby jednotne a v spolupráci s ostatnými štátmi a príslušnými orgánmi Organizácie Spojených národov prispievali k postupnému odstraňovaniu príčin medzinárodného terorizmu a venovali zvláštnu pozornosť všetkým situáciám vrátane kolonializmu a rasizmu, ako aj situáciám, pri ktorých sa masovo a flagrantne porušujú ľudské práva a základné slobody alebo dochádza k okupácii cudzích území a ktoré môžu vyvolávať medzinárodný terorizmus a ohroziť medzinárodný mier a bezpečnosť“,

pripomínajúc si ďalej, že Medzinárodná námorná organizácia bola rezolúciou č. 40/61 prizvaná „študovať problém terorizmu na lodiach alebo proti lodiam s cieľom vypracovať odporúčania na prijatie príslušných opatrení“,

majúc na mysli rezolúciu č. A 584 (14) z 20. novembra 1985 prijatú Zhromaždením Medzinárodnej námornej organizácie, ktorá vyzýva na vypracovanie Opatrení na zabránenie protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť lodí a bezpečnosť ich pasažierov a posádok,

berúc na vedomie, že konanie posádok, ktoré podlieha bežnej námornej disciplíne, nepatrí do pôsobnosti tohto dohovoru,

potvrdzujúc vhodnosť zavedenia monitorovacích pravidiel a noriem týkajúcich sa prevencie a kontroly protiprávnych činov páchaných proti lodiam a osobám na palubách lodí, ako aj ich prípadnej aktualizácie, a berúc v tejto súvislosti s uspokojením na vedomie Opatrenia na zabránenie protiprávnych činov proti pasažierom a posádkam na palubách lodí, ktoré odporučil výbor pre bezpečnosť na mori Medzinárodnej námornej organizácie,

potvrdzujúc ďalej, že všetky záležitosti, na ktoré sa nevzťahuje tento dohovor, sa budú naďalej riadiť normami a zásadami všeobecného medzinárodného práva,

uvedomujúc si potrebu dôsledného dodržiavania noriem a zásad všeobecného medzinárodného práva všetkými štátmi pri potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby,

dohodli sa takto:

Článok 1

Na účely tohto dohovoru „loď" znamená plavidlo akéhokoľvek typu, ktoré nie je trvalo spojené s morským dnom, vrátane pohonových, ponoriteľných alebo akýchkoľvek iných plávajúcich plavidiel.

Článok 2

1. Tento dohovor sa nevzťahuje na

a) vojnové lode alebo

b) lode vlastnené alebo prevádzkované štátom ako pomocné mechanizmy, alebo plavidlá na colné či policajné účely, alebo

c) lode, ktoré boli stiahnuté z plavby alebo vyradené.

2. Nič z toho, čo je uvedené v tomto dohovore, nemá vplyv na imunity vojnových lodí a iných vládnych plavidiel používaných na neobchodné účely.

Článok 3

1. Trestného činu sa dopustí každá osoba, ktorá protiprávne a úmyselne

a) obsadí loď alebo získa nad ňou kontrolu použitím sily alebo hrozby silou, prípadne inej formy zastrašovania, alebo

b) spácha násilie na osobe nachádzajúcej sa na palube, ak takýto násilný čin môže ohroziť bezpečnú plavbu lode, alebo

c) zničí loď, alebo poškodí loď alebo jej náklad tak, že to môže ohroziť bezpečnú plavbu lode, alebo

d) umiestni na lodi alebo akýmkoľvek spôsobom zariadi na lodi umiestnenie zariadenia alebo látky, ktoré môžu loď zničiť, prípadne loď alebo jej náklad poškodiť tak, že to môže ohroziť jej bezpečnú plavbu, alebo

e) zničí, alebo vážne poškodí námorné navigačné zariadenia, alebo vážne zasiahne do ich prevádzky, ak takéto konanie môže ohroziť bezpečnú plavbu lode, alebo

f) vedome poskytne nepravdivú informáciu, čím ohrozí bezpečnú plavbu lode, alebo

g) zraní, alebo usmrtí akúkoľvek osobu v súvislosti so spáchaním alebo s pokusom o spáchanie ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v písmenách a) až f).

2. Trestného činu sa tiež dopustí každá osoba, ktorá

   a) sa pokúsi o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v odseku 1 alebo

   b) napomáha spáchať niektoré z trestných činov uvedených v odseku 1 akoukoľvek osobou, alebo je inak spolupáchateľom osoby, ktorá takýto trestný čin pácha, alebo

   c) sa vyhráža, kladúc si podmienku alebo nie, podľa ustanovení vnútroštátneho právneho poriadku, s cieľom prinútiť fyzickú osobu či právnickú osobu konať alebo zdržať sa určitého konania a tým spáchať niektorý z trestných činov uvedených v odseku 1 písm. b), c) a e), ak môže takáto hrozba ohroziť bezpečnú plavbu predmetnej lode.

Článok 4

1. Tento dohovor sa uplatňuje, ak loď pláva alebo má podľa plavebného plánu vplávať do vôd, plávať cez ne alebo vyplávať z vôd za vonkajšou hranicou územného mora jedného štátu alebo za bočnými hranicami jeho územného mora so susednými štátmi.

2. Dohovor sa vzťahuje aj na prípady nevymedzené v odseku 1, ak bol páchateľ alebo údajný páchateľ nájdený na území štátu, zmluvnej strany, ktorý je iný ako štát podľa odseku 1.

Článok 5

Každý štát, zmluvná strana, bude trestné činy uvedené v článku 3 postihovať primeranými trestami, pri ktorých výške sa bude brať do úvahy závažnosť týchto trestných činov.

Článok 6

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na to, aby stanovil svoju právomoc k trestným činom uvedeným v článku 3 v prípade, že trestný čin je spáchaný

a) proti jeho lodi alebo na palube lode plávajúcej pod jeho vlajkou v čase, keď je trestný čin spáchaný, alebo

b) na jeho území vrátane územného mora, alebo

c) občanom tohto štátu.

2. Štát, zmluvná strana, môže stanoviť svoju právomoc ku ktorémukoľvek z týchto trestných činov aj vtedy, ak

   a) trestný čin spácha osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá má obvyklý pobyt v tomto štáte, alebo

   b) pri trestnom čine dôjde k zadržaniu, ohrozeniu, ublíženiu na zdraví alebo usmrteniu občana tohto štátu, alebo

   c) trestný čin je spáchaný s úmyslom prinútiť tento štát, aby vykonal nejaký čin alebo sa zdržal jeho vykonania.

3. Každý štát, zmluvná strana, ktorý stanovil svoju právomoc uvedenú v odseku 2, informuje o tom generálneho tajomníka Medzinárodnej námornej organizácie (ďalej len „generálny tajomník“). Ak sa tento štát, zmluvná strana, potom vzdá svojej právomoci, oznámi to generálnemu tajomníkovi.

4. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na stanovenie svojej právomoci k trestným činom uvedeným v článku 3 v prípadoch, keď sa údajný páchateľ nachádza na jeho území, a nevydá ho žiadnemu inému štátu, zmluvnej strane, ktorý si stanovil svoju právomoc podľa odsekov 1 a 2 tohto článku.

5. Tento dohovor nevylučuje trestnú právomoc stanovenú v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 7

1. Po ubezpečení o tom, že to okolnosti umožňujú, ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, na ktorého území sa páchateľ či údajný páchateľ nachádza, ho v súlade so svojím právnym poriadkom zadrží alebo prijme také opatrenia, ktoré zabezpečia jeho prítomnosť počas doby potrebnej na začatie trestného konania alebo konania vo veci vydania.

2. Takýto štát okamžite vykoná predbežné zisťovanie skutočností v súlade s vlastnou legislatívou.

3. Ktorákoľvek osoba, proti ktorej sa prijímajú opatrenia podľa odseku 1, má nárok

   a) na bezodkladné nadviazanie kontaktu s najbližším kompetentným zástupcom štátu, ktorého je občanom, prípadne s osobou, ktorá je inak oprávnená takýto kontakt nadviazať, alebo v prípade, že ide o osobu bez štátnej príslušnosti, so zástupcom štátu, na ktorého území má táto osoba obvyklý pobyt,

   b) na návštevu zástupcu takéhoto štátu.

4. Práva podľa odseku 3 sa budú uplatňovať v súlade so zákonmi a predpismi štátu, na ktorého území sa páchateľ či údajný páchateľ nachádza, ale za predpokladu, že tieto zákony a predpisy umožňujú, aby bol splnený účel, na ktorý sú práva podľa odseku 3 určené.

5. Ak štát, zmluvná strana, na základe tohto článku vezme určitú osobu do väzby, okamžite oznámi štátom, ktoré si stanovili svoju právomoc podľa článku 6 ods. 1, a ak to považuje za vhodné, aj iným štátom, skutočnosť, že takáto osoba bola vzatá do väzby, a dôvody, ktoré jej vzatie do väzby opodstatňujú. Štát, ktorý vykonáva predbežné zisťovanie podľa odseku 2 tohto článku, je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť výsledky takéhoto zisťovania uvedeným štátom, pričom uvedie, či chce uplatniť svoju právomoc.

Článok 8

1. Veliteľ lode štátu, zmluvnej strany (ďalej len „vlajkový štát“), môže odovzdať orgánom ktoréhokoľvek štátu, zmluvnej strany (ďalej len „prijímajúci štát“), určitú osobu vtedy, ak má primerané dôvody domnievať sa, že táto osoba spáchala hociktorý z činov uvedených v článku 3.
2. Vlajkový štát zabezpečí, aby bol veliteľ jeho lode povinný v prípade, že má na palube osobu, ktorú chce odovzdať podľa odseku 1, kedykoľvek je to možné, a podľa možnosti ešte pred vplávaním do územného mora prijímajúceho štátu, oznámiť orgánom prijímajúceho štátu svoj úmysel im túto osobu odovzdať a dôvody na jej odovzdanie.
3. Prijímajúci štát je povinný prijať odovzdávanú osobu okrem prípadov, keď má dôvody domnievať sa, že tento dohovor sa nevzťahuje na konanie, pre ktoré má byť dotknutá osoba odovzdaná, pričom postupuje podľa ustanovení článku 7. Odmietnutie prijať odovzdávanú osobu sa musí zdôvodniť.
4. Vlajkový štát zabezpečí, aby bol veliteľ jeho lode povinný predložiť orgánom prijímajúceho štátu dôkazy, ktoré má k dispozícii a ktoré sa týkajú údajného trestného činu.
5. Prijímajúci štát, ktorý prijal odovzdávanú osobu podľa odseku 3, môže potom požadovať od vlajkového štátu prijatie odovzdávanej osoby. Vlajkový štát túto požiadavku zváži, a ak jej vyhovie, postupuje podľa článku 7. V prípade, že vlajkový štát túto žiadosť zamietne, predloží prijímajúcemu štátu zdôvodnenie takéhoto zamietnutia.

Článok 9

Ustanovenia tohto dohovoru sa netýkajú noriem medzinárodného práva vzťahujúcich sa na vyšetrovaciu alebo trestnú príslušnosť štátov na palubách lodí neplávajúcich pod ich vlajkou.

Článok 10

1. Ak páchateľa či údajného páchateľa nevydá štát, zmluvná strana, na ktorého území bol páchateľ či údajný páchateľ nájdený, v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 6, je tento štát, zmluvná strana, povinný bez akejkoľvek výnimky a bez ohľadu na to, či bol trestný čin spáchaný na jeho území, alebo nie, postúpiť prípad bezodkladne svojim príslušným orgánom na trestné stíhanie v konaní v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom. Príslušné orgány prijmú rozhodnutie rovnakým spôsobom, ako ho prijímajú v prípadoch akéhokoľvek iného trestného činu závažnej povahy podľa vnútroštátneho právneho poriadku.
2. Každá osoba, vo vzťahu ku ktorej prebieha konanie v súvislosti s niektorým z trestných činov uvedených v článku 3, musí mať garantované spravodlivé a primerané zaobchádzanie vo všetkých štádiách konania vrátane priznania všetkých práv a záruk, ktoré účastníkom konania dáva právny poriadok štátu, na ktorého území sa nachádza.

Článok 11

1. Trestné činy uvedené v článku 3 sa budú považovať za trestné činy podliehajúce vydávaniu na základe existujúcej zmluvy o vydávaní medzi štátmi, zmluvnými stranami. Štáty, zmluvné strany, budú považovať tieto trestné činy za trestné činy podliehajúce vydávaniu v každej zmluve o vydávaní uzavretej medzi nimi.
2. Ak štát, zmluvná strana, ktorý podmieňuje vydávanie existenciou príslušnej zmluvy, prijme požiadavku na vydanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú žiadnu zmluvu o vydávaní, dožiadaný štát, zmluvná strana, môže podľa vlastnej úvahy považovať tento dohovor za právny základ na vydanie vzhľadom na trestné činy uvedené v článku 3. Vydanie podlieha všetkým ostatným podmienkam, ktoré preň stanovuje právny poriadok dožiadaného štátu, zmluvnej strany.
3. Štáty, zmluvné strany, ktoré vydávanie nepodmieňujú existenciou príslušnej zmluvy, môžu navzájom uznať trestné činy uvedené v článku 3 za trestné činy podliehajúce vydaniu, pričom vydanie bude podliehať podmienkam stanoveným právnym poriadkom dožiadaného štátu.
4. V prípade potreby sa budú trestné činy uvedené v článku 3 považovať na účely vydávania medzi štátmi, zmluvnými stranami, ako keby boli spáchané nielen na mieste, kde sa stali, ale aj na mieste patriacom do právomoci štátu, zmluvnej strany, požadujúceho vydanie.

5. Štát, zmluvná strana, ktorý prijme viac než jednu žiadosť o vydanie od štátov uplatňujúcich si právomoc podľa článku 7 a ktorý sa rozhodne sám nezačínať trestné stíhanie, bude pri rozhodovaní o tom, ktorému štátu páchateľa či údajného páchateľa vydá, brať do náležitej úvahy záujmy a zodpovednosť štátu, zmluvnej strany, pod ktorého vlajkou loď plávala v čase spáchania trestného činu.
6. Pri zvažovaní žiadosti o vydanie údajného páchateľa podľa tohto dohovoru bude brať dožiadaný štát riadny ohľad na to, či si táto osoba bude môcť v dožadujúcom štáte uplatňovať práva uvedené v článku 7 ods. 3.
7. Vzhľadom na trestné činy definované v tomto dohovore sa menia ustanovenia všetkých zmlúv a mechanizmov o vydávaní uplatňované medzi štátmi, zmluvnými stranami, a to v rozsahu, v ktorom nie sú s týmto dohovorom kompatibilné.

Článok 12

1. Štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú maximálnu pomoc v súvislosti s trestným konaním vedeným pre trestné činy uvedené v článku 3 vrátane pomoci pri získavaní dôkazov a ich poskytovaní pre potreby konania.
2. Štáty, zmluvné strany, si splnia záväzky podľa odseku 1 v súlade so všetkými zmluvami o vzájomnej pomoci, ktoré medzi sebou uzavreli. V prípade neexistencie týchto zmlúv si štáty, zmluvné strany, poskytnú vzájomnú pomoc v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 13

1. Štáty, zmluvné strany, budú navzájom spolupracovať pri prevencii trestných činov uvedených v článku 3 najmä tým, že

a) budú prijímať praktické opatrenia zamerané v rámci svojho územia na prevenciu príprav trestných činov páchaných na svojom území alebo mimo neho,
b) si budú vymieňať informácie v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom a koordinovať administratívne a iné opatrenia prijímané s cieľom zabraňovať páchaniu trestných činov uvedených v článku 3.

2. Keď sa z dôvodu spáchania trestného činu uvedeného v článku 3 plavba lode omeškā alebo preruší, štát, zmluvná strana, na ktorého území sa loď, jej pasažieri alebo posádka nachádzajú, je povinný vynaložiť všetko možné úsilie, aby loď, pasažieri, posádka alebo náklad neboli nenáležite zadržiavaní alebo zdržiavaní.

Článok 14

Každý štát, zmluvná strana, ktorý má dôvod domnievať sa, že bude spáchaný trestný čin uvedený v článku 3, poskytne v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom a čo možno najskôr všetky súvisiace informácie, ktoré má k dispozícii, tým štátom, o ktorých sa domnieva, že by mohli mať právomoc podľa článku 6.

Článok 15

1. Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom predloží generálnemu tajomníkovi čo možno najskôr všetky súvisiace informácie, ktoré má, týkajúce sa

a) okolností trestného činu,
b) krokov podniknutých podľa článku 13 ods. 2,
c) opatrení podniknutých vo vzťahu k páchateľovi či údajnému páchateľovi, a najmä výsledok akéhokoľvek konania o jeho vydaní či iného právneho konania.

2. Štát, zmluvná strana, v ktorom je údajný páchateľ trestne stíhaný, informuje v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom generálneho tajomníka o konečnom výsledku konania.
3. Generálny tajomník poskytne informácie získané podľa odsekov 1 a 2 všetkým štátom, zmluvným stranám, všetkým členom Medzinárodnej námornej organizácie (ďalej len

„organizácia“), ostatným zainteresovaným štátom a príslušným medzinárodným medzivládnym organizáciám.

Článok 16

1. Každý spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý nemožno urovnať vzájomným rokovaním v primeranej lehote, sa na požiadanie jedného z nich postúpi na arbitráž. Ak sa do šiestich mesiacov od dátumu žiadosti o arbitrážne rozhodnutie sporné strany nedokážu dohodnúť na organizácii arbitráže, môže ktorákoľvek zo strán spor postúpiť na Medzinárodný súdny dvor formou žiadosti v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.
2. Pri podpise alebo pri ratifikácii, prijatí, alebo schválení tohto dohovoru, prípadne pri prístupe k nemu, môže každý štát, zmluvná strana, vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný niektorými alebo všetkými ustanoveniami odseku 1. Ostatné štáty, zmluvné strany, nebudú týmito ustanoveniami viazané vo vzťahu k tomu štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takúto výhradu.
3. Každý štát, ktorý urobil výhradu podľa odseku 2, môže kedykoľvek takúto výhradu odvolať formou oznámenia tejto skutočnosti generálnemu tajomníkovi.

Článok 17

1. Tento dohovor bude otvorený na podpis v Ríme 10. marca 1988 štátom zúčastneným na medzinárodnej konferencii o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby a v sídle organizácie všetkým štátom od 14. marca 1988 do 9. marca 1989. Potom zostane otvorený na prístup.
2. Štáty môžu vyjadriť súhlas byť viazané týmto dohovorom
   a) podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia, alebo
   b) podpisom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, po ktorom nasleduje ratifikácia, prijatie alebo schválenie, alebo
   c) prístupom.
3. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe sa zaregistrujú u generálneho tajomníka.

Článok 18

1. Tento dohovor nadobudne platnosť po uplynutí deväťdesiatich dní od dátumu, keď ho podpísalo pätnásť štátov bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia alebo uložilo ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení alebo o prístupe.
2. Pre štát, ktorý uloží ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení alebo o prístupe k tomuto dohovoru potom, ako boli splnené podmienky na nadobudnutie platnosti dohovoru, nadobudne ratifikácia, prijatie, schválenie alebo prístup platnosť deväťdesiat dní od dátumu tohto uloženia.

Článok 19

1. Každý štát, zmluvná strana, môže tento dohovor vypovedať kedykoľvek po uplynutí jedného roka odo dňa nadobudnutia jeho platnosti vo vzťahu k tomuto štátu.
2. Vypovedanie sa vykoná uložením listiny o výpovedi u generálneho tajomníka.
3. Výpoveď nadobudne účinnosť po uplynutí jedného roka alebo dlhšieho časového obdobia uvedeného v listine o výpovedi odo dňa, keď generálny tajomník prijme listinu o výpovedi.

Článok 20

1. Organizácia môže zvolať konferenciu o revízii alebo zmene tohto dohovoru.
2. Generálny tajomník zvolá konferenciu štátov, zmluvných strán tohto dohovoru, s cieľom revidovať alebo zmeniť dohovor, ak o to požiada jedna tretina štátov, zmluvných strán, alebo desať štátov, zmluvných strán, podľa toho, ktorý počet je vyšší.
3. Každá ratifikačná listina, listina o prijatí, schválení alebo o prístupe uložená po dátume nadobudnutia platnosti dodatku k tomuto dohovoru sa bude považovať za listinu vzťahujúcu sa k takto doplnenému dohovoru.

Článok 21

1. Tento dohovor sa uloží u generálneho tajomníka.
2. Generálny tajomník
   a) informuje všetky štáty, ktoré tento dohovor podpísali alebo k nemu pristúpili, a všetkých členov organizácie o
      i) každom novom podpise alebo o uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe spolu s dátumom podpisu alebo uloženia,
      ii) dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru,
      iii) uložení každej listiny o výpovedi tohto dohovoru spolu s dátumom jej prijatia a s dátumom, keď výpoveď nadobudne účinnosť,
      iv) prijatí každej deklarácie alebo oznámenia vykonaného podľa tohto dohovoru.
   b) doručí overené pôvodné vyhotovenia tohto dohovoru všetkým štátom, ktoré tento dohovor podpísali alebo k nemu pristúpili.
3. Okamžite po tom, ako tento dohovor nadobudne platnosť, depozitár doručí generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov jeho overené pôvodné vyhotovenie na zaregistrovanie a zverejnenie v súlade s článkom 102 Charty Organizácie Spojených národov.

Článok 22

Tento dohovor je vyhotovený v jednom pôvodnom vyhotovení v arabskom, čínskom, anglickom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku, pričom všetky znenia sú autentické.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento dohovor.

Dané v Ríme desiateho marca roku tisícdeväťstoosemdesiatosem.

Príloha
k č. 175/2001 Z. z.

CONVENTION

for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Recognizing in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

Deeply concerned about the world-wide escalation of acts of terrorism in all its forms, which endanger or take innocent human lives, jeopardize fundamental freedoms and seriously impair the dignity of human beings,

Considering that unlawful acts against the safety of maritime navigation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of maritime services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of maritime navigation,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Being convinced of the urgent need to develop international co-operation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of all unlawful acts against the safety of maritime navigation, and the prosecution and punishment of their perpetrators,

Recalling resolution 40/61 of the General Assembly of the United Nations of 9 December 1985 which, inter alia, "urges all States unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs, to contribute to the progressive elimination of causes underlying international terrorism and to pay special attention to all situations, including colonialism, racism and situations involving mass and flagrant violations of human rights and fundamental freedoms and those involving alien occupation, that may give rise to international terrorism and may endanger international peace and security",

Recalling further that resolution 40/61 "unequivocally condemns, as criminal, all acts, methods and practices of terrorism wherever and by whomever committed, including those which jeopardize friendly relations among States and their security",

Recalling also that by resolution 40/61, the International Maritime Organization was invited to "study the problem of terrorism aboard or against ships with a view to making recommendations on appropriate measures",

Having in mind resolution A.584 (14) of 20 November 1985, of the Assembly of the International Maritime Organization, which called for development of measures to prevent unlawful acts which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crews,

Noting that acts of the crew which are subject to normal shipboard discipline are outside the purview of this Convention,

Affirming the desirability of monitoring rules and standards relating to the prevention and control of unlawful acts against ships and persons on board ships, with a view to updating them as necessary, and, to this effect, taking note with satisfaction of the Measures to Prevent Unlawful Acts against Passengers and Crews on Board Ships, recommended by the Maritime Safety Committee of the International Maritime Organization,

Affirming further that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

Recognizing the need for all States, in combating unlawful acts against the safety of maritime navigation, strictly to comply with rules and principles of general international law,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention, "ship" means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

Article 2

1. This Convention does not apply to:
(a) a warship; or
(b) a ship owned or operated by a State when being used as a naval auxiliary or for customs or police purposes; or
(c) a ship which has been withdrawn from navigation or laid up.

2. Nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

Article 3

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:
(a) seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
(b) performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
(c) destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
(d) places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
(e) destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship; or
(f) communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship; or
(g) injures or kills any person, in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (f).

2. Any person also commits an offence if that person:
(a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or
(b) abets the commission of any of the offences set forth in paragraph 1 perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or
(c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b), (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

Article 4

1. This Convention applies if the ship is navigating or is scheduled to navigate into, through or from waters beyond the outer limit of the territorial sea of a single State, or the lateral limits of its territorial sea with adjacent States.

2. In cases where the Convention does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State referred to in paragraph 1.

Article 5

Each State Party shall make the offences set forth in article 3 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 when the offence is committed:
(a) against or on board a ship flying the flag of the State at the time the offence is committed; or
(b) in the territory of that State, including its territorial sea; or
(c) by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
(a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State; or
(b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or
(c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General"). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.

5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present shall, in accordance with its law, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts, in accordance with its own legislation.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 are being taken shall be entitled to:
(a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a

stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;

(b) be visited by a representative of that State.

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, subject to the proviso that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraph 1 and, if it considers it advisable, any other interested States, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The master of a ship of a State Party (the "flag State") may deliver to the authorities of any other State Party (the "receiving State") any person who he has reasonable grounds to believe has committed one of the offences set forth in article 3.

2. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged, whenever practicable, and if possible before entering the territorial sea of the receiving State carrying on board any person whom the master intends to deliver in accordance with paragraph 1, to give notification to the authorities of the receiving State of his intention to deliver such person and the reasons therefor.

3. The receiving State shall accept the delivery, except where it has grounds to consider that the Convention is not applicable to the acts giving rise to the delivery, and shall proceed in accordance with the provisions of article 7. Any refusal to accept a delivery shall be accompanied by a statement of the reasons for refusal.

4. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged to furnish the authorities of the receiving State with the evidence in the master's possession which pertains to the alleged offence.

5. A receiving State which has accepted the delivery of a person in accordance with paragraph 3 may, in turn, request the flag State to accept delivery of that person. The flag State shall consider any such request, and if it accedes to the request it shall proceed in accordance with article 7. If the flag State declines a request, it shall furnish the receiving State with a statement of the reasons therefor.

Article 9

Nothing in this Convention shall affect in any way the rules of international law pertaining to the competence of States to exercise investigative or enforcement jurisdiction on board ships not flying their flag.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is found shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 3 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided for such proceedings by the law of the State in the territory of which he is present.

Article 11

1. The offences set forth in article 3 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 3. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 3 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 3 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.

5. A State Party which receives more than one request for extradition from States which have established jurisdiction in accordance with article 6 [1] and which decides not to prosecute shall, in selecting the State to which the offender or alleged offender is to be extradited, pay due regard to the interests and responsibilities of the State Party whose flag the ship was flying at the time of the commission of the offence.

6. In considering a request for the extradition of an alleged offender pursuant to this Convention, the requested State shall pay due regard to whether his rights as set forth in article 7, paragraph 3, can be effected in the requesting State.

7. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1. State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties on mutual assistance that may exist between them. In the absence of such treaties, States Parties shall afford each other assistance in accordance with their national law.

Article 13

1. States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 3, particularly by:
(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;
(b) exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in article 3.

2. When, due to the commission of an offence set forth in article 3, the passage of a ship has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.

Article 14

Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.

Article 15

1. Each State Party shall, in accordance with its national law, provide to the Secretary-General, as promptly as possible, any relevant information in its possession concerning:
(a) the circumstances of the offence;
(b) the action taken pursuant to article 13, paragraph 2;
(c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

2. The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General.

3. The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as "the Organization"), to the other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.

Article 16

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by any or all of the provisions of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by those provisions with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may, at any time, withdraw that reservation by notification to the Secretary-General.

Article 17

1. This Convention shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 by States participating in the International Conference on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and at the Headquarters of the Organization by all States from 14 March 1988 to 9 March 1989. It shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Convention by:
(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 18

1. This Convention shall enter into force ninety days following the date on which fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 19

1. This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Article 20

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 21

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.

2. The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:
  (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
  (ii) the date of the entry into force of this Convention;
  (iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;
  (iv) the receipt of any declaration or notification made under this Convention;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 22

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

In witness whereof the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.

Done at Rome this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.